

comissió
de
logística

ALEJANDRO LAGO Membre de la Comissió de Logística

Agilitat a la cadena de subministrament

La capacitat de preveure els canvis del mercat i de poder-hi reaccionar amb rapidesa és una qualitat que haurien de desenvolupar les nostres empreses i els nostres enginyers.

Fa poc, Amancio Ortega es va convertir durant uns minuts en l'home més ric del món. El seu grup tèxtil, Inditex, ha esdevingut líder perquè ha sabut entendre que, en un sector com aquest, és clau poder reaccionar ràpidament als canvis en les tendències. De fet, Inditex pot dissenyar, fabricar i enviar a botiga els seus productes en menys de 3 setmanes, i agafar així un important avantatge davant altres marques tradicionals, que treballen amb un cicle habitual de 6 a 8 mesos.

La necessitat de ser àgils s'aplica avui a gairebé tots els sectors industrials i és un factor que està forçant el canvi en la manera de funcionar de les nostres empreses. Seguint amb l'exemple de Zara, els seus equips de disseny sempre col·laboren amb un responsable de la fabricació del producte (que moltes vegades és el proveïdor) per assegurar-se que el cost real es quedi dins del rang requerit. En un altre cas, en el sector automobilístic (i també en el de l'electrònica), els fabricants dissenyen productes modulars basats en una plataforma comuna a diferents models amb l'objectiu de poder afegir diferents components d'una manera àgil (el propietari d'un VW Golf potser se sorprendrà en saber que el motor i el xassís són pràcticament els mateixos que els d'un Seat Altea). Finalment, l'agilitat també s'aplica a la presa de decisions en l'organització.

AUTONOMIA PER DECIDIR

Empreses com Inditex fugen de la jerarquia excessiva i donen autonomia als equips de producte per prendre decisions ràpides i així poder reaccionar abans que ningú al que succeeix en el mercat.

No hem sabut consolidar, ni vendre més enllà del nostre sector, la capacitat dels nostres enginyers de ser àgils. Ens aniria molt bé saber-ho fer

Tot plegat, ¿és rellevant per a un enginyer de Camins? D'una banda, la idea d'agilitat ha de consolidar-se més en les nostres empreses. I tot i que no ens són estranys alguns dels mecanismes per aconseguir agilitat —com el disseny conjunt entre dissenyadors (enginyeries?) i fabricants (contractistes?), la modularitat de les solucions (projectes *prêt-à-porter*?), o la reducció dels temps de preparació (projectes "fórmula 1"?), haurien de ser més habituals per fer més competitives les nostres empreses

d'enginyeria i construcció. D'altra banda, l'agilitat per a gestionar equips de manera descentralitzada i prendre decisions en temps real s'exigeix a molts enginyers de Camins —com a mínim als que han fet carrera en el sector de la construcció. La professió obliga a ser àgils —i això és una bona notícia—, tot i que, malauradament, no hem sabut consolidar, ni vendre, aquesta capacitat dels nostres enginyers més enllà del nostre sector. En les circumstàncies actuals, ens aniria molt bé saber-ho fer.